

STEUR (*Acipenser sturio*)

Leefomgeving

De steur is een anadrome vissoort, die paait in het zoete water en opgroeit in zee. De paaigronden worden gevonden op plaatsen met grof zand of grind, waar geen slib aanwezig is. De paaiplaatsen bevinden zich op een diepte van 3 tot 4 meter. In de nabijheid van het paaihabitat moeten diepe plekken aanwezig zijn als rustplaats. Het opgroeihabitat ligt in het brakke gedeelte van het estuarium. Hier zoekt de opgroeiende steur ondiep water met schuilmogelijkheden op. De onvolwassen dieren leven in de kustzone met een diepte van 20 - 30 meter. De volwassen dieren trekken verder de zee op naar een diepte tot 50 meter.

Voortplanting

De steur paait in juni en juli op grindbanken in de hoofdstroom (> 5 m diep). De eieren komen na ongeveer 5 dagen uit. De larven teren ongeveer 10 dagen op de eidooier en laten zich meedrijven met de stroom. Na 4 maanden arriveren de jonge steuren (25 – 35 cm) in het estuarium. Zij verblijven daar de eerste twee jaar van hun leven. Wanneer de steuren twee jaar oud en 75 cm lang zijn, trekken zij voor het eerst naar zee en zwerven daar de eerste jaren rond in het kustgebied. Volwassen dieren verblijven in dieper water en keren in het voorjaar terug voor de paaitrek.

Voedsel

Gedurende de paaiperiode lijken volwassen steuren nauwelijks voedsel op te nemen. Tijdens het opgroeien eten de steuren zeeduizendpoten, vlokreeften, slijkgarnalen, steurgarnalen, wormen en slakken. Het voedsel van de steur in zee bestaat uit vis (grondel, haring), kreeftachtigen (garnalen) en wormen (zeeduizendpoot).

Groei en leeftijd

De steur kan een lengte bereiken van 1,5 tot 2,5 bij uitzondering zelfs 3,5 meter. Het gewicht bedraagt maximaal 150 – 250 kg. Steuren kunnen tot 25 (bij uitzondering zelfs 50) jaar oud worden en worden geslachtsrijp bij een leeftijd van maar liefst 8 jaar (mannetjes) tot 14 jaar (vrouwtjes).

Oorzaken uitsterven

Hoewel hier over de steur in de tegenwoordige tijd wordt gesproken, is deze vissoort in Nederland al ruim een halve eeuw uitgestorven. De belangrijkste oorzaken voor het uitsterven van de steur zijn de riviernormalisaties in de 19e eeuw, de mechanisatie van de riviervisserij in de tweede helft van de 19e eeuw, grindwinning op de paaiplaatsen, de aanleg van stuwen, de watervervuiling in de 20ste eeuw en mogelijk ook de vervuiling van het zeemilieu en de intensivering van de zeevisserij.